

## **Ascultați, înțelegeți și urmați Cuvântul!**

„...și leviții explicau poporului legea; și poporul stătea la locul său. Și citeau lămurit din cartea legii lui Dumnezeu și îi dădeau înțelesul și explicau cele citite. ... tot poporul plângea când au auzit cuvintele legii. Și Neemia... a zis către tot poporul: «nu vă întristați, pentru că bucuria Domnului este tăria voastră...» Și, a doua zi, capii părintești ai întregului popor, preoții și leviții s-au adunat la cărturarul Ezra, ca să primească înțelepciune cu privire la cuvintele legii. Și au găsit scris în lege... că fiii lui Israel trebuie să locuiască în corturi la sărbătoarea lunii a șaptea... Și poporul a ieșit și au adus și și-au făcut corturi...“ (Neemia 8.7-10, 13, 14, 16).

Atunci, Scripturile nu au fost numai clar citite, ci și explicate, așa încât poporul a putut înțelege însemnătatea Cuvântului lui Dumnezeu. Probabil, textul a trebuit să fie și tradus, pentru că poporul uitase să folosească limba sa ebraică în timpul celor șaptezeci de ani de prizonierat în Babilon. *Citirea* Cuvântului lui Dumnezeu este doar începutul. Dumnezeu a dat Cuvântul Său ca să fie înțeles! Înțelege Biblia? Există scrieri explicative bune, care ne ajută să înțelegem Cuvântul. Pentru ca Biblia să se dovedească eficientă, trebuie să fie înțeleasă!

Apoi urmează *reacția* potrivită la cuvintele Bibliei. Poporul a plâns, când Cuvântul lui Dumnezeu le-a dovedit păcatul. Au recunoscut cât de puțin au corespuns etalonului sfințeniei lui Dumnezeu și cât de mult au neglijat cerințele legii lui Dumnezeu. Lacrimile de pocăință sunt întotdeauna un răspuns adecvat la ascultarea și înțelegerea Cuvântului lui Dumnezeu. Dacă nu plângem din cauza păcatelor și a greșelilor noastre, nu va exista înviore.

A mai fost o reacție la auzirea Cuvântului - bucurie mare! Dacă înțelegem măsura dragostei și a purtării de grijă a lui Dumnezeu față de poporul Său, bucuria vine de la sine. Bucuria și mulțumirea sunt o parte componentă importantă din planul lui Dumnezeu și vor aduce cu sine înviore.

Apoi vedem că poporul a răspuns cu *ascultare*. Semnul unei adevărate înnoiri este ascultarea (versetul 16). Când poporul a aflat că Dumnezeu poruncise sărbătoarea corturilor, au început imediat să adune ramuri și să-și facă corturi. Locuirea timp de o săptămână în aceste locuințe temporare le amintea de purtarea de grijă a lui Dumnezeu față de înaintașii lor în timpul călătoriei de patruzeci de ani prin pustie. Sărbătoarea corturilor nu a mai fost sărbătorită în acest mod din zilele lui Iosua (versetul 17); a fost neglijată aproximativ o mie de ani!

Probabil, unii din popor nu înțelegeau deplin toate motivele pentru care Dumnezeu le cerea să taie crengi și să locuiască pentru o săptămână în corturi. Dar au ascultat! Unii ar fi putut gândi că și-ar fi putut aminti la fel de bine de purtarea de grijă a lui Dumnezeu, fără să construiască acele corturi primitive. Dar totuși au ascultat! Poate au fost unii care s-au gândit la daunele cauzate regnului animal și vegetal, dacă tăiau așa multe crengi, dar au ascultat! *Pentru că au ascultat*, Dumnezeu i-a binecuvântat cu bucurie și le-a dăruit înviore.

Poate nici noi nu înțelegem toate „de ce“ ale rânduielilor lui Dumnezeu, dar totuși să ascultăm. Există locuri din Scriptură care nu sunt ușor de înțeles, de care nu este ușor să ascuți - dar totuși sunt Cuvântul lui Dumnezeu. Dacă dorim să avem binecuvântarea lui Dumnezeu, trebuie să ascultăm de ele.

D. R. Reid